

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA A TRIBUNA BARCELONA

Barcelona, 26 d'octubre de 2006

Senyores i senyors,

Fa sis anys que vaig venir per primer cop a Tribuna Barcelona, en aquella ocasió perquè acabava de ser elegit Primer Secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya. Avui torno per presentar el meu projecte per a Catalunya i amb l'orgull de ser candidat a la Presidència del meu país.

Catalunya, amb el nou Estatut i un Govern progressista i sòlid com el que proposo es posarà al capdavant dels països més pròspers i cohesionats del món.

Tenim més poder i més diners. I ara els hem de posar al servei dels catalans i les catalanes. Fent una economia més forta i una societat més justa.

Sóc conscient dels problemes i les dificultats que hem d'afrontar.

La nació catalana assegura el seu futur amb un patriotisme basat en drets i deures, amb una ciutadania basada en la igualtat d'oportunitats.

La vitalitat de Catalunya rau precisament en la seva capacitat integradora, que s'ha afermat en la defensa d'una personalitat nacional ben marcada. I el nostre futur com a poble depèn en gran mesura de l'enfortiment d'aquesta capacitat d'integració.

Som 7 milions de catalans i catalanes. I el govern que proposo formar estarà al servei d'aquests 7 milions de ciutadans i ciutadanes.

Sobre aquesta idea es construeix el nostre projecte polític.

Nosaltres representem una nació catalana incloent, de ciutadans que veuen compatible formar part de la nació catalana i d'una Espanya plural que reconeix i respecta la seva plurinacionalitat, la seva pluriculturalitat, el seu plurilingüisme.

El govern que vull presidir assegurarà el futur d'un model social que és el nostre i del qual ens sentim orgullosos. Aquest model basat en la cohesió i en la justícia social, en la llibertat i en la democràcia i en una economia dinàmica i competitiva.

Crec que, com mai en la història, la construcció d'un ordre internacional democràtic, just, solidari i pacífic és imprescindible per garantir el nostre propi benestar. I el govern que presidiré s'implicarà a fons en el projecte europeu i en la consecució d'un món més just.

Estic convençut que el progrés social d'un país es mesura en termes de com la societat atén aquells i aquelles que més ho necessiten.

Un Estat del benestar avançat requereix una economia dinàmica, una fiscalitat progressiva i unes polítiques socials ambicioses. Aquests són els meus compromisos personals.

Sóc un defensor aferrissat de l'Estat del Benestar. Un Estat del Benestar potent. Capaç de combinar mercat i sector públic. Creixement amb redistribució i respecte al medi natural. Esperit emprenedor i innovació amb seguretat. Competitivitat amb cohesió. Estímul a la llibertat amb igualtat d'oportunitats.

Tampoc hem d'oblidar la necessitat d'adaptar millor l'Estat del Benestar al cicle vital de les persones i a evitar que ningú no s'instal·li en una perillosa cultura de la dependència.

El meu compromís és rotund: treballaré per una societat més igualitària i més justa, per una societat on el benestar esdevingui l'eix central de la identitat col·lectiva.

Un benestar basat en els drets, no en els xecs.

Un benestar basat en la prestació de serveis públics de qualitat, en el que els ajuts són complements, mai la base de la justícia social.

En una societat avançada com la nostra, aquests objectius, avancen en forma de polítiques públiques a través de l'acció de govern. Tres anys de govern Maragall han posat les bases per capgirar la lògica de polítiques nacionalistes conservadores.

Per això avui són majoria els catalans i les catalanes que no volen que CiU torni ara al govern.

Crec que la gestió dels interessos col·lectius ha de fonamentar-se en compromisos ètics dels governants que, a part d'estrictes i severs, han de ser públics.

En aquest sentit, com ja he dit en diverses ocasions, l'honestedat, la transparència, el diàleg, la lleialtat institucional i la primacia de l'interès de la ciutadania són els meus 5 principis ètics com a governant.

Catalunya ha d'encetar una nova etapa que posi el nou Estatut i el nou finançament al servei de la gent.

Ara més que mai el progrés de Catalunya està en les nostres mans, ara la responsabilitat és nostra i de ningú més. S'ha acabat l'hora de cercar responsabilitats fora d'aquí, s'ha acabat l'hora de fugir d'estudi.

L'eix que vertebrarà l'acció del meu govern és el desplegament de l'Estatut com a instrument de progrés econòmic i cohesió social del nostre país.

El proper 1 de novembre decidirem si el desenvolupament de l'Estatut i les polítiques públiques que sustenta estarà orientat en un sentit conservador o un sentit progressista. I això dependrà de qui encapçali el govern. Sols el PSC està en condicions d'assegurar un govern progressista. Per això vull guanyar les eleccions.

Amics i amigues, aquesta nova etapa, la de l'Estatut del 2006, és la que correspon a l'hora actual del catalanisme polític, el de la nació plural i inclusiva, desacomplexada i optimista, fonamentada en els drets, els deures i les oportunitats dels ciutadans i les ciutadanes.

Cal fer-ho cercant les màximes complicitats i l'impuls de la pròpia societat. Fugint de l'intervencionisme de l'administració que és sovint una pràctica perniciosa.

També treballant des de baix, des dels municipis i els territoris.

Amb el potencial del nou Estatut, amb el potencial de Catalunya em comprometo a treballar per assolir tres grans objectius: una ocupació de qualitat per tothom, una societat de benestar avançada i un país modern, competitiu i obert al món.

Vull una Catalunya que ofereixi treball de qualitat i un projecte de vida a tots els seus fills.

Vull una Catalunya competitiva que generi llocs de treball segurs i de qualitat, i que sigui capdavantera en coneixement i noves tecnologies.

Vull una educació pública, moderna i de qualitat, que promogui una plena igualtat d'oportunitats i proporcioni una bona qualificació professional. Una educació que ens ajudi a caminar cap a una societat trilingüe en la que els nens dominin el català, el castellà i l'anglès. Perquè els catalans de demà no hauran d'optar entre dues llengües, n'hauran de conèixer tres.

Vull empreses i emprenedors que trobin en l'Administració el suport necessari per fer realitat les seves idees i per desplegar plenament la seva creativitat.

Vull una Administració capaç de motivar els funcionaris, capaç d'incrementar la seva eficàcia, capaç de gastar menys i d'invertir millor.

Les transformacions que hem viscut durant els darrers anys, han convertit Catalunya en una societat enormement complexa. Una societat molt diferent a la que teníem fa vint anys. Fenòmens positius com la incorporació massiva de la dona al món del treball, la major longevitat de la població o la immigració, han coincidit amb transformacions dels models familiars i dels valors predominants a la societat.

Vull una Catalunya de persones que desenvolupen el seus talents sense renunciar a la seva vida personal. La conciliació de la vida professional i personal és un problema al que vull donar prioritat.

Per raons de justícia i també perquè estic convençut que una presència més activa de les dones en el món del treball i en l'esfera pública és la millor garantia de progrés pel nostre país.

Per aquesta raó dedicaré més recursos a les polítiques d'atenció a la dependència i a les escoles bressol.

Aquest esforç de conciliació ha de contribuir de forma eficaç al repte de garantir la plena igualtat entre homes i dones. Impulsaré la paritat en la presència política i institucional, vetllaré per tal d'eliminar la discriminació laboral i salarial que encara pateixen moltes dones i intensificaré el combat contra la violència de gènere.

Només la Catalunya del benestar pot afrontar amb garanties els reptes que tenim per endavant.

Una Catalunya amb un sistema de salut amb permanent vocació de millora de la salut pública, de millora de l'assistència sanitària i d'increment de l'atenció a les malalties cròniques.

És cert que la nostra salut pública ha assolit fites impensables fa només alguns anys, però encara queda molt a fer.

En aquests darrers anys hem fet un gran esforç per reduir les llistes d'espera. Però no n'hi ha prou. Seguiré treballant perquè disposem d'una salut pública moderna, capaç d'innovar i avançar, que afronti els grans i els petits problemes. Que s'ocupi de modernitzar les instal·lacions sanitàries i de reciclar els seus professionals.

Com ja sabeu m'he compromès a fer que elements tan essencials com són els d'audiòfons o les ulleres siguin gratuïts per aquelles persones que pel seu nivell de renda no els puguin pagar, també a que el dentista sigui gratuït per a nens de 6 a 14 anys i per a persones majors de 65 amb baix nivell de renda, o a que el sistema de diagnòstic ràpid que avui ja es practica en determinats casos, s'ampliï a tots els tipus de càncer.

La Catalunya del futur necessita una educació de futur. Una Catalunya amb un sistema educatiu públic, universal, inclusiu, laic i de qualitat.

És necessari ampliar i millorar l'oferta educativa, fer-la atractiva, amb més recursos i de més qualitat.

Apostaré per la gratuïtat plena de l'educació obligatòria fins als setze anys. I això inclou la gratuïtat dels llibres de text, una escola que faci possible la Catalunya trilingüe, triplicarem les beques menjador, posarem en marxa el pla de millora contra el fracàs escolar i contractarem 500 professionals que assegurin la correcta transició dels nostres joves de l'escola al treball.

La Catalunya que volem construir és també la Catalunya dels serveis a les famílies. En primer lloc, aprovant la Llei de Serveis Socials, que serà un dels pilars sobre el que construirem la Catalunya del benestar.

En aquest sentit, l'atenció a les persones dependents, les persones amb discapacitat invalidant, malaltia o edat avançada, constitueix un gran repte per a una societat com la nostra.

El govern que presideixi assegurarà uns ingressos econòmics dignes per a totes les persones grans de Catalunya i garantirà el dret de tota persona gran a accedir a uns serveis sanitaris i socials de qualitat en funció de les seves necessitats.

Amb aquest objectiu, la Llei de l'Autonomia Personal aprovada al Congrés de Diputats, ens serà de gran utilitat. Encara és hora que CiU expliqui perquè volia evitar amb el seu vot que s'aprovés una llei que beneficiarà notablement 300.000 ciutadans i ciutadanes del nostre país que necessiten ajuda per poder-se valer per si mateixos.

A una societat avançada de benestar correspon també un impuls decidit a la cultura en la seva riquesa i diversitat. Necessitem homes i dones lliures i cultes per construir el país que sempre hem somniat.

El meu govern desenvoluparà un gran projecte per donar respostes a la gran densitat cultural del país; per donar noves oportunitats als creadors i creadores i als emprenedors i emprenedores culturals; per concertar amb tots els sectors i els seus agents, amb els creadors, amb les empreses, amb el territori, amb les entitats i amb la ciutadania; per fer accessible als ciutadans el llegat de la nostra memòria; per posar al dia la xarxa d'equipaments culturals amb l'objectiu de dotar-los de continguts i de públics; i de projectar la cultura catalana per tot el món.

Per altra banda, vivim en una societat que rep, en molts casos de forma dramàtica, milers d'immigrants en situació il·legal cada any. Si és cert que és gràcies precisament a la immigració que podem tenir l'actual creixement econòmic, no ho és menys que no podem tractar aquest tema ni des de la demagògia, ni des de la frivolitat ni la ingenuïtat.

El meu projecte és clar: necessitem immigrants per continuar creixent, però no podem acollir tots aquells i aquelles que voldrien venir. Una immigració sense control és inviable. I no la permetrem. Hem de limitar els fluxos d'immigrants, hem de fomentar una immigració regulada, fins i tot a través de la contractació en origen. Necessitem també que els immigrants s'integrin. Els oferim acollida i respecte a la diversitat que representen, però els exigim, com a tothom, el respecte de drets i deures comuns, el respecte als trets que identifiquen la nostra societat, com la rigorosa igualtat entre homes i dones, o la laïcitat de les institucions.

Hi ha un element que no vull deixar de banda, és la seguretat.

Seguretat als carrers i les propietats, seguretat ciutadana, ben segur, però també seguretat a la feina, a la carretera, a l'alimentació, als hàbits de vida. Perquè la inseguretat genera desigualtats.

No és acceptable una situació en la que només se sentin segurs aquells que poden pagar serveis de seguretat privada. La seguretat serà un element important del meu projecte, crec sincerament que sense seguretat no hi ha igualtat, ni llibertat.

Per sort, el desplegament de l'Estatut en aquesta matèria ja ha donat els primers fruits, fent que el President de la Generalitat presideixi també la Junta de Seguretat, dotant de més funcions als Mossos d'Esquadra i ampliant de forma significativa (3.000 efectius) la dotació policial.

Però amics i amigues, tot això serà impossible sense una economia sòlida.

Catalunya es troba en un moment excepcional des del punt de vista econòmic.

Quan vam arribar al govern, el dèficit de la Generalitat era de 1.177 milions d'euros. Avui podem dir que gràcies al rigor i la bona gestió del govern, arribarem al dèficit zero un any abans del previst, el 2007. Això és bona gestió, el que hi havia abans, no.

No pot ser President de la Generalitat qui la va deixar amb un dèficit de 1177 milions d'euros, mentre deia que hi havia un superàvit de 284.

Catalunya creix a ritmes similars als de la mitja espanyola, un 3,6% al segon trimestre del 2006. Ens situem en termes de renda per habitant per sobre de la mitja europea.

La nostra taxa d'atur s'ha reduït del 10% de 2003 al 6,5% del segon trimestre de 2006. S'han generat 440.000 llocs de treball els últims 3 anys, reduint-se el nombre d'aturats en prop de 90.000 persones.

La nostra ocupació i la nostra producció industrial tornen a créixer. Les nostres empreses s'internacionalitzen i aconsegueixen situar-se dins la competència global amb major consistència cada dia.

La Catalunya del futur ha de fer una aposta per la transformació del model competitiu. L'economia global ja està aquí!

Ens obliga a transformar els nostres productes, els nostres sistemes de producció, la nostra comercialització, els nostres coneixements, la nostra capacitat de millora. En definitiva, les nostres formes de competir.

Per això el govern Maragall va posar en marxa l'elaboració de l'Acord Estratègic, tant bon punt va arribar al govern, el febrer del 2004.

Un exemple de diàleg i concertació amb sindicats i empresaris, necessari per fer front actuacions estratègiques en les que tots hem de proposar solucions i fer-nos costat.

Aquest acord suposa el full de ruta per la transformació del nostre model de competitivitat, compatible amb la consecució de majors cotes de cohesió social.

L'objectiu és, doncs, la millora de la productivitat i la competitivitat, la internacionalització, la recerca i innovació, la millora de la qualificació del capital humà i la consecució de majors cotes de seguretat i estabilitat laboral dels nostres ciutadans.

El govern ha de continuar liderant junt amb empresaris i sindicats aquesta aposta estratègica fonamental.

Les nostres actuacions aniran encaminades a donar suport a sectors estratègics emergents, tecnològicament avançats i d'alt valor afegit, aprofitant la nostra forta base industrial.

La innovació i la creativitat marquen avui la diferència entre les economies modernes del nostre entorn i la resta.

És necessari, també, continuar acompanyant a les empreses en el seu procés d'orientació cap als mercats exteriors.

Hem de fer possible que Catalunya sigui un referent europeu en recerca i innovació.

Les empreses que vulguin competir en el futur han de fer recerca, han d'innovar, han de fomentar processos creatius que els permetin diferenciar-se.

Les Universitats i els seus professionals han d'orientar la seva activitat també en aquest sentit. Una economia del coneixement necessita de l'aliança entre qui genera coneixement i qui el posa en pràctica.

Per aquesta raó, incrementarem les línies d'ajuts a la R+D+i empresarial en un 25% anual amb l'objectiu de superar la mitjana europea del 2% del PIB en R+D l'any 2010 i millorarem el finançament de les Universitats amb 516 M€ més.

Necessitem que els nostres professionals tinguin excel·lents nivells de formació i qualificació. És necessari que els nostres estudiants d'avui siguin professionals qualificats del futur.

També necessitem millorar la nostra Formació Professional, per això proposem un Pacte Nacional de la FP que millori els seus recursos i augmenti la qualitat de la seva formació.

Per cert, Catalunya necessita menys lleis i millor fetes. Simplificar i millorar la legislació, aquest és un altre objectiu important. No hauríem d'aprovar una llei sense derogar-ne una altra.

Més facilitats i menys entrebancs, tant per als ciutadans com per a les empreses.

Pel que fa a la fiscalitat, el nostre compromís és tan clar com seriós, reformarem a fons l'impost de successions per tal d'eliminar pràcticament de la tributació l'herència dels habitatges entre cònjuges i de pares i fills, amb un límit de €600.000.

I em comprometo també a reduir a la meitat el cost de l'impost d'actes jurídics documentats, que s'ha de pagar per la constitució d'una hipoteca, pels joves de menys de 32 anys.

Finalment, Catalunya té grans infraestructures per fer a mig i llarg termini i el govern que presideixi les realitzarà.

Catalunya necessita un aeroport a l'alçada del segle XXI, i el meu govern treballarà amb determinació perquè sigui així. CiU després de 23 anys governant es recorda ara de l'aeroport, però quan ho va poder fer només va votar a favor dels pressupostos d'Aznar per construir la T-4 a Barajas, oblidant les necessitats del nostre aeroport.

Necessitem convertir-nos en la porta sud d'Europa pel que fa al transport de persones i mercaderies per mar. Estem en disposició de fer-ho, i ho farem.

I assegurarem la millora dels nostres transports públics, molt especialment en allò referent al transport de rodalies, que passarà a dependre directament de la Generalitat.

En un any, gràcies al nou Estatut, la Generalitat tindrà plenes competències en aquesta matèria i el compromís del meu govern serà augmentar el servei i fer que aquest sigui de més qualitat.

De la mateixa manera, hem d'optar clarament per la interconnexió de xarxes energètiques, l'ús racional i l'estalvi de l'energia, i una opció clara per les energies renovables que són també una oportunitat industrial a aprofitar.

El govern que vull formar ha de garantir la prosperitat del país, i no pot ser en cap cas, un entrebanc pel dinamisme econòmic i les necessitats dels emprenedors.

Com ja he dit amb anterioritat, estem convençuts que la millora del nostre sistema productiu només pot tenir èxit si va acompanyada de la millora de l'Estat del Benestar. Competitivitat i modernització de l'economia han d'anar de la mà de la cohesió i la justícia social. Ningú com nosaltres representa aquest doble compromís.

Combatre el fracàs escolar, millorar la formació continua dels treballadors (sobretot dels aturats de llarga durada), millorar les prestacions econòmiques de la gent gran, augmentar el suport a les famílies (amb més escoles bressol i beques menjador), fomentar la conciliació de la vida laboral i domèstica (amb polítiques de dependència o l'obertura dels col·legis fora d'hores lectives), millorar l'accés dels joves a l'habitatge, en definitiva, les polítiques socials, són la millor inversió productiva que podem fer.

Aquesta és la Catalunya que vull. He repetit moltes vegades que no sóc home de moltes paraules però sóc home de paraula, i hem comprometo a fer de Catalunya un país amb una economia sòlida que sigui la base d'un estat del benestar de primera.

El proper 1 de novembre els catalans i les catalanes haurem d'elegir entre tres opcions:

- **Un govern de dretes, que encara que les enquestes no el veuen factible, no tinc dubte que si ho fos es produiria.**
- **Un front nacionalista, que crec que dividirà el país i ens posarà en una dinàmica molt negativa.**
- **I un President socialista, que és l'única garantia per derrotar Artur Mas i fer inviables les dues opcions anteriors.**

Hi han partits que tenen com a única prioritat estar al govern de Catalunya. Però que no s'equivoquin, l'única opció que tenen per governar és que els socialistes guanyem les eleccions.

Per això que els hi dic que hem d'assegurar la victòria del PSC. Una victòria que assegura dues coses alhora: un govern d'esquerres i un govern estable i seriós.

La decisió està en les mans dels ciutadans i les ciutadanes.

Estic segur que el proper dia 1 decidirem fer un nou salt endavant de la mà d'un govern progressista i seriós com el que vull presidir.

Moltes gràcies.